

Dijous 13 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mt 9,1-8): En aquell temps, Jesús pujà en una barca, va passar a l'altra riba i anà al seu poble. Allà li dugueren un paralític ajagut en una llitera. Jesús, en veure la fe d'aquella gent, va dir al paralític: «Coratge, fill, et són perdonats els pecats». Hi havia allà uns mestres de la Llei que es deien dintre seu: «Aquest blasfema». Però Jesús s'adonà dels seus pensaments i els replicà: «Per què penseu amb dolenteria dins vostre? Què és més fàcil, dir: 'Et són perdonats els pecats', o bé dir: 'Aixeca't i camina'? Doncs ara sabreu que el Fill de l'home té el poder de perdonar els pecats aquí a la terra». Llavors diu al paralític: «Aixeca't, pren la llitera i vés-te'n a casa». Ell s'aixecà i se'n va anar cap a casa seva. La gent, en veure-ho, sentí un gran respecte, i glorificava Déu que havia donat als homes un poder tan gran.

«Aixeca't, pren la llitera i vés-te'n a casa»

Mn. Francesc NICOLAU i Pous
(Barcelona, Espanya)

Avui trobem una de les moltes manifestacions evangèliques de la bondat misericordiosa del Senyor. Totes elles ens en mostren aspectes rics en detalls. La compassió de Jesús misericordiosament exercida va des de ressuscitar un mort o guarir la lepra, fins a perdonar una dona pecadora pública, passant per moltes altres guaricions de malalties i acceptacions de pecadors penedits. Això últim ho expressa també en paràboles, com ara, l'ovella esgarriada, la dracma perduda i el fill pròdig.

L'Evangelí d'avui és una mostra de la misericòrdia del Salvador en dos aspectes alhora: envers la malaltia del cos i envers la de l'ànima. I, com que l'ànima és més important, Jesús comença per ella. Sap que el malalt està penedit de les seves culpes, veu la seva fe i la dels qui el porten, i diu: «Coratge, fill, et són perdonats els pecats» (Mt 9,2).

Per què comença per aquí sense que li ho demanin? És clar que llegeix els seus pensaments i sap que és precisament això el que més agrairà aquell paralític, que, probablement, en veure's davant la santedat de Jesucrist, experimentaria confusió i vergonya de les pròpies culpes, amb un cert temor que fossin impediment per a la concessió de la salut. El Senyor el vol tranquil·litzar. No li fa res que els mestres de la Llei murmurin en els seus cors. Més encara, forma part del seu missatge mostrar que ha vingut a exercir la misericòrdia amb els pecadors, i ara ho vol proclamar.

I és que els qui, engegats per l'orgull es tenen per justos, no accepten la crida de Jesús; l'acullen, però, els qui sincerament es consideren pecadors. A ells Déu s'abaixa a perdonar-los. Com diu sant Agustí, «és una gran misèria l'home orgullós, però més gran és la misericòrdia de Déu humil». I, en aquest cas, la misericòrdia divina encara va més enllà: com a complement del perdó li retorna la salut: «Aixeca't, pren la llitera i vés-te'n a casa» (Mt 9,6). Jesús vol que el goig del pecador convertit sigui complet.

La nostra confiança en Ell s'ha d'afermar. Sentim-nos, però, pecadors a fi de no tancar-nos a la gràcia.